U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj,** se sídlem Velká Hradební 39/61, 400 01 Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2016, č. j. 554741/16/2501-80542-507591, o námitce podjatosti všech soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem,

takto:

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D. a JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 Af 63/2016.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce se žalobou ze dne 13. 6. 2016 domáhá u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) zrušení nebo vyslovení nicotnosti shora uvedeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh na zastavení/odložení daňové exekuce přiznáním pohledávky z účtu, nařízené exekučním příkazem č. j. 1663886/15/2501-80542-507591 ze dne 3. 7. 2015, exekučním příkazem č. j. 1663928/15/2501-80542-507591 ze dne 3. 7. 2015 a exekučním příkazem č. j. 1667866/15/2501-80542-507591 ze dne 3. 7. 2016.

[2] V podání doručeném krajskému soudu dne 7. 7. 2016 žalobce vznesl námitku podjatosti všech soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem v aktuálním obsazení s návrhem na jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodování *„nejenom této věci.“* Žalobce ve svém podání požaduje *„předložení věci k rozhodnutí podle § 12 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť věc musí být přikázána jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, protože jinak opět reálně hrozí, že jimi bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů.“* Žádné další skutečnosti rozhodné pro vyloučení všech soudců daného soudu žalobce neuvedl.

[3] Ve svém vyjádření k podané námitce podjatosti všichni soudci senátu 15 krajského soudu shodně uvedli, že se v dané věci necítí být jakkoliv podjatí a uplatněnou námitku proto považují za zcela nedůvodnou.

[4] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že v případech, kdy je účastníkem řízení vznesena námitka podjatosti všech soudců určitého soudu a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u rozhodujících soudců bude shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudci, jimž věc byla či bude přidělena, ji projednali a rozhodli, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl, neboť není dán důvod ke změně okruhu soudců, kteří mají věc projednat. Žalobce namítl podjatost všech soudců krajského soudu. Podle rozvrhu práce byla již věc přidělena senátu 15 tohoto soudu, který bude rozhodovat ve složení: Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D., a JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. Nejvyšší správní soud se proto nejprve zabýval tím, zda je námitka podjatosti relevantní ve vztahu k těmto soudcům.

[5] Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), podle kterého jsou soudci *„vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech."* Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. „[ú]*častník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.*"

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný.

[7] Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen například příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským či naopak nepřátelským, může jít také o vztah ekonomické závislosti. V projednávané věci žalobce existenci žádného takového vztahu ani netvrdí.

[8] Účel tohoto ustanovení spočívá v zajištění oddělenosti řízení před správními orgány a řízení před soudy a též instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. Žalobce ani nenamítá, že by se jmenovaní soudci jakkoliv podíleli na vydání žalobou napadeného správního

rozhodnutí. Jejich účast na *„předchozím soudním řízení“* je vyloučena skutečností, že jde o první soudní řízení v této věci.

[9] Z námitky podjatosti vznesené žalobcem vyplývá, že je podána s ohledem na předchozí rozhodovací činnost krajského soudu, zejm. s ohledem na výslovně uváděná usnesení, kterými byl žalobce vyzván k zaplacení soudních poplatků, i s ohledem na jeho celkově *„otřesenou důvěru v právní stát a EU,“* jak se v závěru svého podání žalobce vyjádřil. Vyloučení z těchto důvodů však výslovně zapovídá citovaný § 8 odst. 1 s. ř. s., podle nějž důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[10] Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

[11] Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti vůči soudcům krajského soudu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

[12] V důsledku toho nenastala situace, že by pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nebylo možno sestavit senát, a není tak na místě rozhodovat o delegaci nutné (§ 9 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu